

„Bár a szeretet a hűségben próbálódik ki, de a megbocsátásban teljesedik be.”
(Werner Bergengruen: *A spanyol rózsató című novellájából.*)

„Te törött szárnyú lepke, amely kétségbeesetten zuhant bele a mesterséges fénybe, újra meg újra őrült vágyának engedelmességgel. Felszedlek, összegyűjtelek, meggyógyítom megtört szívedet és bekötözöm fájó sebeidet (v.ö. Zsolt 147,3). Mint a fiút, akit az anyja vigasztal, úgy vigasztallak meg én is téged (v.ö. Iz 66,13). Lakjál jól vigasztalásom ölén (v.ö. Iz 66,11). Igyál szeretetem véréből és vízből (v.ö. Jn 19,34). Akkor is, ha nincs pénzed, gyere (v.ö. Iz 55,1)! Ne fizess ezüsttel, ami nem táplál, és keresetteddel, ami jól nem lakat (v.ö. Iz 55,2). Te elhagyott, gondokkal küzdő asszony, az Úr szólít téged. Hallod? Maga a Teremtőd lesz a hitvesed (v.ö. Iz 54,5-6). Eltorlaszolta tövissel az utadat, hogy megtaláljon, megfogjon téged, az elveszettet (v.ö. Oz 2,8; Lk 15,4-6); falat emelt eléd, hogy véget vessen vak keresésednek (v.ö. Oz 2,8); kivitt téged a pusztába, nem azért, hogy elpusztulj, hanem hogy magához vonjon és szívedre beszéljen (v.ö. Oz 2,16).

Igy beszélhetett volna Jézus a házasságtörő asszonyhoz. De Ő nem tette. Hallgatott. Olyan volt a hallgatása, hogy azzal mindezt elmondta, és még sokkal többet is mondott. Megajándékozta az asszonyt közelsége élményével. Azzal az élménnyel, hogy őt elfogadták. Azzal az élménnyel, hogy ő szeretetreméltó és, hogy jó, hogy él. Olyan szeretet élményével, amely nem tesz erőszakot, amely nem szennyez be, amely nem vádol, amely nem fenyeget, hanem amely feltétel nélkül igent mond és mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél és mindenben helytáll. Ez a szeretet nem szűnik meg soha, bármi történjék is (v.ö. 1Kor 13,7-8).

Olyan szeretet élményével ajándékozta meg, amely képes az összeomlások és megrázkódtatások omladékai alatt is kikelteni az igazi jó magját, méltóságát, elpusztíthatatlan csíráját, amely, ha szabaddá teszik, olyan lesz, mint a mustármag: Ez kisebb minden más magnál, „amikor azonban felnő, fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai, s fészket raknak ágai között” (Mt 13,32).

Röviden: Jézus ennek az asszonynak ajándékozta a résztvevő szeretet és Isten közelségének élményét, amely Ővele jött erre a világra (v.ö. Tit 3,4). Ez a szelíd, türelmes szeretet minden erőszaknál inkább képes arra, hogy megtörje a bűn és a keményszívűség páncélját és betonbunkerjét.”

/Bernardin Schellenberger, trappista apát/

A kiengesztelődés szentségéről, azaz a gyónásról

A keresztyén élethez hozzátartozik az evangéliumi megtérés gondolata. Ezt legfőként a bűnbánat (kiengesztelődés) szentségének felvételével gyakoroljuk.

A szentség felvétele a következő dolgok elfogadásán alapul:

- Létezik a bűn.
- A bűn elkövetése által szembekerültünk Istennel.
- Rossz példát adtunk, és ezért saját Egyházunk hitelét rontottuk.
- Saját bűnünk elkövetése által másokban gyengítettük a jóra való készséget.

A bűnbánat szentségét felveheti:

- Aki teljes közösségben van a Katolikus Egyházzal, és volt elsőáldozó.
- Aki tudatosítja magában, hogy bűnt követett el.
- Készséges a bűnvallomásra.
- Bűnbánatot tart.
- Készséges a megtérésre, életének megváltoztatására.
- Hajlandó elvégezni a bűnbánat szentségében kapott elégtételt.

Mikor kell gyónni?

- Évente legalább egyszer.
- Amikor súlyos bűnt követünk el.
- Tanácsos havonként.

Hogy történik a gyónás?

A gyónás a gyóntatószékben történik. A gyóntató pap azzal jelzi gyóntatási szándékát, hogy bemegy a gyóntatószékbe. A gyóntatószéknek az a része, ahol a pap ül, a legtöbb esetben ki van világítva. A gyóntatószék legtöbbször három fülkéből áll. A pap van középen, gyónni mindkét oldalon lehet. Ha a fülkében gyónó van, a legtöbb helyen ezt a fülkét is kivilágítják.

A gyónó azzal jelzi gyónási szándékát, hogy bemegy a gyóntatószékbe.

Ha éppen nincs gyónó, a papok általában imádkozni, zsolozsmázni szoktak, amit bátran félbe lehet szakítani.

A gyóntatószékbe be lehet menni azért is, hogy lelki tanácsot kérjünk. Ez azonban nem minősül gyónásnak, hanem lelki beszélgetésnek, ezért az erre vonatkozó szándékunkat jelezzük előre!

A gyónási titkot a gyóntató pap, ha kell, az élete árán is, minden szín alatt köteles megtartani!

Merjünk gyónni!

A JÓ SZENTGYÓNÁS ÖT LÉPÉSE:

1. FELKÉSZÜLÉS

Imádkozz, gondolkozz!

2. BÁND MEG

őszintén minden bűnödöt!

3. HATÁROZD EL,

hogy a jó mellett döntesz és kerülöd a bűnt!

4. MONDD EL

bűneidet Isten papjának a szentgyónásban!

5. VÉGEZD EL AZ ELÉGJTÉLT,

és tedd jóvá a kárt! Adj HÁLÁT az ATYA jóságáért!

A GYÓNÁS MENETE:

1. Belépünk a gyóntatószékbe: „*Dicsértessék a Jézus Krisztus!*”
2. Letérdelünk, vagy leülünk.
3. Keresztvetés: „*Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.*”
4. „*Gyónom a mindenható Istennek és neked lelki atyám, hogy utolsó gyónásom óta ezeket a bűnöket követtem el. Utoljára gyóntam... (1 hónapja, 1 éve, 10 éve, hamvazószerdára... stb.)*”
5. Bűnök felsorolása. (A felkészülés során segíthetnek a lelki tükrök.)
A felsorolás végén: „*Több bűnömre nem emlékszem.*” (Itt lehet kérdezni is a gyóntatótól.)
6. A gyóntató tanácsai.
7. A bánatima elimádkozása: „*Teljes szívemből szánom és bánom minden bűnömet, mert azokkal az én jó Istenemet megbántottam. Erősen fogadom, hogy Isten segítségével a jóra törekszem, és a bűnöket kerülöm. Ámen.*” (Történhet más szavakkal is, de a bánat, és a javulás szándékának benne kell lennie!)
8. A gyóntató feloldozása. Amikor ezeket mondja „... **FELOLDOZLAK TÉGED AZ ATYA, A FIÚ ÉS A SZENTLÉLEK NEVÉBEN.**”: keresztet vetünk.
9. Gyóntató: „*Magasztaljuk Istent, mert jóságos hozzánk.*”
Gyónó: „*Mert örökké szeret minket.*”
Gyóntató: „*Isten megbocsátotta bűneidet menj békével.*”
Gyónó: „*Istennek legyen hála.*”
(Ez a párbeszéd elmaradhat.)
10. Elköszönés: „*Dicsértessék a Jézus Krisztus!*”